

GODZIELY (1) *ai*

godziły, [**godziły**].

N sg m godzi(e)ły.

Sł stp brak, Cn: godziły, Linde XVII w. (z Cn): godziły.

Zdolny, zdatny: Sprawny/ et godziły. Aptus ad rem. Calag 235b; [Godziły et godziwy/ Aptus, dignus, commodus, idoneus. Volck Fff4.]

Cf GODLIWY, 1. **GODNY**, **GODZĄCY SIĘ**, GODZIĘTNY, [**GODZIWY**]

HG